

ΕΤΟΣ 62ον

30 Νοεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3209)

«ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ ΟΤΙ ΧΡΗΣΤΟΣ Ο ΚΥΡΙΟΣ»

Στή σημερινή περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, δίνεται μαρτυρία περί του Ίησού από τον Ίωάννη τον Βαπτιστή και έπακολουθεΐ ή γνωριμία του Χριστού μέ τους Άνδρέα, Πέτρο, Φίλιππο τόν συμπολίτη τους από τή Βηθσαιΐδα και Ναθαναήλ κατά σειρά.

Ο Ίωάννης βλέποντας τόν Χριστό, τόν κατονομάζει μπροστά στον Άνδρέα και κάποιον άλλο μαθητή του, μέ τή βιβλικής προέλευσης (Λευιτικό, Άριθμοί, Ήσαιας) φράση «άμνός του Θεού», ενώ προηγουμένως στον Ίησού πού τόν πλησιάζει προσθέτει «πού αίρει τήν άμαρτία του κόσμου».

Στήν έρώτηση των δύο μαθητών «πού μένεις;», ο Χριστός άπαντάει μέ τό «έηλατε και θά δείτε». Ο Άνδρέας μέ τόν άλλο μαθητή πήγαν στό μέρος πού έμενε ο Κύριος και έμειναν εκεί εκείνη τήν ήμέρα. Ο Άνδρέας κατόπιν πρώτος, βρίσκει τόν Πέτρο, λέγοντάς του ότι βρήκαν τόν Μεσσία. Άκολουθεΐ ή συνάντηση του Πέτρου μέ τόν Χριστό και ύστερα του Φιλίππου. Τή φράση «έηλα και θά δείς» έπαναλαμβάνει άργότερα και ο Φίλιππος στον Ναθαναήλ, άπαντώντας στήν άμφισβήτηση του δεύτερου για τό πρόσωπο του Ίησού ως Μεσσία, λόγω τής ταπεινής καταγωγής Του από τή Ναζαρέτ. Στή συνάντηση του Ναθαναήλ μέ τόν Χριστό, ο ύπερφυσικός όφθαλμός του Θεανθρώπου βυθομετράει τόν μαθητή και Του παραδίδεται και αυτός.

«Έρχου και ίδε»

Εΐναι ή φράση εκείνη πού άποκαλύπτει τήν έμπειρία και όχι τήν «ιδεολογία» τής Έκκλησίας. Στήν Έκκλησία οι ιδέες δέν ευδοκιμούν. Άλλο θρησκεία, ή όποια θρησκεία, ή όποια δέν εΐναι παρά ιδεολογήματα πού κάθε άλλο παρά ξεδιψούν τόν άνθρωπο, ειδικά τής σημερινής έποχής, και άλλο Σάρκα και Αΐμα του Θεού για νά ζήσεις. Άλλο πράγμα εΐναι τό φάρμακο τής άθανασίας και άλλο ή νεύρωση τής θρησκείας (π. Ί. Ρωμανίδης) πού σαν έγκόσμιο σύστημα σκέψης δέν βγάξει τόν άνθρωπο από τό κλουβί του νοηματοδοτώντας τόν χω-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίω. α΄ 35-52)

Ἡ κλήσις τῶν πρώτων μαθητῶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο Μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· «Ραββί, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμονα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός. Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἐγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν, εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄφει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα, καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίοντας καὶ καταβαίοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

ροχρόνο του, ἀλλῆλα ταλαιπωρεῖ καὶ βασανίζει τὸν ἴδιο καὶ τοὺς γύρω του.

« Ἔρχου καὶ ἴδε» στήν Ὁρθοδοξία σημαίνει «ἔλα νά μέ γνωρίσεις», ἔλα νά γνωρίσεις τὴ νέα ζωὴ πού προσφέρει ὁ Χριστός. Ἡ φράση αὐτὴ ἀπευθύνεται διὰ τοῦ Χριστοῦ στοὺς ἀνθρώπους ὀθλων τῶν αἰώνων. Μένει ἐμεῖς πού μετέχουμε σέ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ πανηγύρι, κατὰ χάριν Χριστοῖ γενόμενοι, νά ἐπαναλαμβάνουμε τὸ ἴδιο σέ κάθε ἄνθρωπο πού πλησιάζει. Ἦ Οχι μόνο στοὺς καθολοπροαίρετους – ποιὸς ἀλλήλωσε ἐκτός ἀπὸ τὸν Χριστὸ μπορεῖ νά γνωρίζει καλύτερα τὰ βᾶθη τῶν καρδιῶν ἐνός ἐκάστου, ὅπως συνέβη μέ τὸν Ναθαναήλ-ἀλλῆλα καὶ σέ αὐτοὺς πού φαίνονται καθολοπροαίρετοι.

Πρέπει ὅμως αὐτὴ ἡ ἀλλοίωση τῆς ἐμπειρίας τῆς Ἐκκλησίας νά φαίνεται στή ζωὴ μας. Δέν θά πρέπει νά ἀποηγοῦμαστε, νά διευκρινίζουμε, νά αἰτιολογοῦμε καὶ νά διαηγοῦμαστε καθ' ὑπερβολὴν γιὰ τὸν τρόπο ζωῆς μας, ἀκόμα ἴσως καὶ ὅταν μᾶς ζητηθεῖ, βέβαιοι ὅτι ἡ Ἀποηγοτική δέν γεννάει πίστη στὸν ἀκροατὴ. Ἡ ζωντανὴ ἐμπειρία μας τὸν ἀλλοιώνει. Ἡ πίστη δέν εἶναι πειθῶ, εἶναι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνον, ἐστεκότανε ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης μέ δύο ἀπό τούς μαθητάς του· ἐκύτταξε τόν Ἰησοῦν καθώς ἐπερνοῦσε καί εἶπε, «Νά ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ». Ἦκουσαν αὐτό οἱ δύο μαθηταί καί ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦν. Ὅταν ἐγύρισε ὁ Ἰησοῦς καί τούς εἶδε νά τόν ἀκολουθοῦν, τούς λέγει, «Τί ζητᾶτε;». Ἐκεῖνοι εἶπαν, «Ραββί, (τό ὄποιο μεταφραζόμενον σημαίνει, Διδάσκαλε) πού μένεις;». Αὐτός τούς ἀπαντᾶ, «Ἐλάτε νά ἰδῆτε». Ἦλθαν λοιπόν καί εἶδαν πού μένει καί ἔμειναν μαζί του τήν ἡμέραν ἐκείνην. Ἦτο δέ ἡ ὥρα δέκα περίπου. Ὁ ἕνας ἀπό τούς δύο, πού ἄκουσαν τί εἶπε ὁ Ἰωάννης καί ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦν, ἦτο ὁ Ἄνδρέας, ὁ ἀδελφός τοῦ Σίμωνος Πέτρου. Αὐτός βρίσκει πρῶτα τόν ἀδελφόν του Σίμωνα καί τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε τόν Μεσσία» (τό ὄποιο μεταφραζόμενον σημαίνει Χριστός). Τόν ἔφερε εἰς τόν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος τόν ἐκύτταξε καί εἶπε, «Σύ εἶσαι ὁ Σίμων, ὁ υἱός τοῦ Ἰωνᾶ· θά ὀνομασθῆς Κηφᾶς» (τό ὄποιο σημαίνει Πέτρος). Τήν ἄλλην ἡμέραν ἤθελε ὁ Ἰησοῦς νά μεταβῆ εἰς τήν Γαλιλαίαν καί βρίσκει τόν Φίλιππον καί τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Κατήγετο δέ ὁ Φίλιππος ἀπό τήν Βηθσαιῖδά, ἀπό τήν πόλιν τοῦ Ἄνδρέα καί τοῦ Πέτρου. Ὁ Φίλιππος εὐρίσκει τόν Ναθαναήλ καί τοῦ λέγει, «Εὐρήκαμε ἐκεῖνον, διά τόν ὄποιο ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς εἰς τόν νόμον καί οἱ Προφῆται, τόν Ἰησοῦν, τόν υἱόν τοῦ Ἰωσήφ ἀπό τήν Ναζαρέτ». Καί ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Εἶναι δυνατόν ἀπό τήν Ναζαρέτ νά προέλθῃ κανένα καλό;». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Φίλιππος, «Ἔλα νά ἰδῆς». Εἶδε ὁ Ἰησοῦς τόν Ναθαναήλ νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν καί εἶπε, «Νά ἕνας ἀληθινός Ἰσραηλίτης, εἰς τόν ὄποιο δέν ὑπάρχει δόλος». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ εἶπε, «Ἀπό πού μέ γνωρίζεις;». Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Πρὶν σέ φωνάξῃ ὁ Φίλιππος, σέ εἶδα νά εἶσαι κάτω ἀπό τή συκιά». Ὁ Ναθαναήλ τοῦ λέγει «Ραββί, σύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, σύ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐπειδὴ σοῦ εἶπα ὅτι σέ εἶδα κάτω ἀπό τή συκιά, πιστεύεις; Θά ἰδῆς μεγαλύτερα πράγματα ἀπό αὐτά». Καί προσέθεσε, «Ἀλήθεια, ἀλήθεια, ὡς λέγω, ἀπό τώρα θά βλέπετε τόν οὐρανόν ἀνοιγμένον καί τούς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νά ἀνεβαίνουν καί νά κατεβαίνουν πρὸς τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χάρη πού ξεπηδαίει, ἀναβρῦει μέσα ἀπό τήν καρδιά καί πληροφορεῖ ἀρρήτως καί ἀπορρήτως ὀλόκληρο τόν ἄνθρωπο: τό σῶμα του, τήν ψυχή του καί τόν νοῦ του. Ἦεκτοτε αὐτός δέν ζητάει καμία ἀπολύτως ἀπόδειξη. Μιλῶντας ἢ σιωπῶντας μοιράζει τή σάρκα του καί τό αἷμα του.

Ἡ παθολογία τοῦ λόγου

Στίς μέρες μας τά λόγια μας ἔχουν καταντήσει κούφιος κουβέντες πού κανέναν δέν πείθουν. Περίτεχνες ἐνίοτε δαντέλλες πάνω στή ζωή τῶν ἡκων πού φτάνουν μέχρι τόν θάνατο, ἀλλῆ δέν τόν ξεπερνοῦν. Ἀπό τόν (ξύληνο) λόγο τῆς Πολιτικῆς, πού ἔχασε τή φρεσκάδα τῆς ἀμεσότητας κάποιου πού θά ἀφοσιωνόταν ὀλοκληρωτικά στή διακονία τοῦ ἰσαοῦ, τόν λόγο τῆς Λογοτεχνίας πού

30 Νοεμβρίου 2014: ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ
Πολιούχου Πατρών, Φρουμεντίου επσκοπού Ἰνδίας
(Αἰθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μνηύμνns.
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 35-52.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ε΄ 8-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

μοιάζει πλέον παραισθητικός, ἕως τόν λόγο τῆς Θεολογίας πού κάποτε κατα-
λήγει σέ θρησκευτικά τρομοκρατικά παραληρήματα ιδιωτικοῦ τύπου, ξένα
πρός τό γεγονός τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουμε νά κάνουμε μέ μιά παθολογία, ἄλλητε
καλυμμένη, ἄλλητε ἐξώφθαλμη.

Ἦν ὁ ἄνθρωπος δέν ἀγαπήσει ὀλοκληρωτικά τόν Χριστό, πάσχει σέ ὄλα τά
ἐπίπεδα: στό σωματικό, τό ψυχολογικό καί τό πνευματικό. Ἡ σύνδεσή του μέ
τόν Χριστό διά τῆς Ἐκκλησίας τόν ἐπανετροιάζει στά μόνα ἀπαραίτητα πού
ρυθμίζουν ὄλα τά ἄλλα: στόν ἑαυτό του καί τή μόνη ἐλπίδα του, τόν Χριστό.

Ἵ ἅγιος Ἀνδρέας, εἰκόνα τοῦ Φωτός

Ἵ ἅγιος Ἀνδρέας πῆρε στά σοβαρά τό θέμα τῆς σωτηρίας ἀπό τήν πρώτη
στιγμή πού συνάντησε τόν Σωτήρα. Πεινοῦσε καί διψοῦσε πράξη καί ζωῆ. Στό
πρόσωπο τοῦ Κυρίου συνάντησε Ἐκεῖνον πού θά ἔσβηνε μιά γιά πάντα τήν πεί-
να του καί τή δίψα του. Ἐκεῖνον πού φώτισε τήν ἄβυσσο τῆς καρδίας του. Γεύ-
τηκε τόν Χριστό. Τήν ἀγαθότητά Του, τή μανική Του ἀγάπη. Ἦνιωσε νά σώζεται
ἀπό τή ἡμιοκτονία καί Τοῦ παραδόθηκε, σέ τέτοιο βαθμό μάλιστα, πού νά μαρ-
τυρήσει γιά τό Ἦνομά Του, μέ μιά πίστη πού νικοῦσε τόν θάνατο.

Ἦς ἀναλογιστοῦμε ἐμεῖς σήμερα, οἱ ὀδοῖτες Χριστιανοί τῶν πολλῶν
ἄσφαιρων, ἄνευρων καί ἄσαρκων λόγων καί τῶν πολλῶν δραστηριοτήτων,
μήπως τελικά ἔχουμε χαθεῖ μέσα στήν «καλοζωία» τῆς δράσης, χάνοντας ταυ-
τόχρονα τό «ἐν οὔ ἔστι χρεία», αὐτό δηλαδή πού βρῆκαν οἱ Μαθητές τοῦ ση-
μερινοῦ Εὐαγγελίου καί ἄλληξαν τή ζωή τους.

«Ἀγαπήστε τόν Χριστό. Ἡ ζωῆ μέ τόν Χριστό εἶναι ἔρωτας», ἔλεγε ὁ ὀσιος
Πορφύριος ὁ Καυσοκαλυβίτης στίς μέρες μας. Τόν ἀγαπᾶμε καί Τόν ψάχνουμε
στά ἀλήθεια; ώ τρόπος ζωῆς μας θά δείξει «ποίου πνεύματος» εἶμαστε τελικά,
ἀγαπητοί ἀδελφοί.

Ἦρχιμ. Ε. Τ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἵ. Ναό Ἵγίας Εἰρήνης (ὀδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἵκολουθία τοῦ
Ἵσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἵκκλησίας τῆς Ἵλλάδος». Ἵασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἵκδότης - Διευθυντής· Ἵπίσκοπος Φαναρίου
Ἵγαθάγγελος. Σύνταξη, πλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, πλ. 210.7272.388. Ἵπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἵκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἵποστολικῆς Διακονίας.
